

اطلاعیه حزب کمونیست ایران

در رابطه با "انتخابات" هفتمین دوره مجلس جمهوری اسلامی با نرفتن به پای صندوق‌های رای، عدم مشروعیت رژیم جمهوری اسلامی را به جهانیان اعلام کنید

"انتخابات" هفتمین دوره مجلس در حالی فرا می‌رسد که رژیم جمهوری اسلامی بر متن یک بحران سیاسی و دریایی از نفرت و انزجار عمومی به حیات خود ادامه می‌دهد. اصلاح‌طلبان درون حکومت که اکثریت کرسی‌های مجلس و وزارتخانه‌ها و پست ریاست جمهوری را در اختیار داشته‌اند ناتوان و درمانده از پیشبرد پروژه‌های خود با بحران و چنددستگی روبرو شده‌اند. این واقعیات موجبات سرخوردگی و رویگردانی توده‌های وسیعی از مردم را که به اشتباه برای بهبود اوضاع به اصلاح‌طلبان چشم دوخته بودند را فراهم آورده است. در همان حال کشمکش و مبارزه کارگران، زنان، جوانان و توده‌های مردم مبارز مستقل از جدال‌های درون حاکمیت برای دستیابی به خواسته‌هایشان در ابعاد مختلف ادامه دارد، و تلاش‌های جنبش اصلاحات بورژوازی ایران برای به کنترل درآوردن این جنبش‌های اجتماعی تاکنون با ناکامی روبرو شده است. همه اینها در شرایطی است که بلوک‌های مختلف امپریالیستی برای تاثیرگذاری بر روند اوضاع در ایران سیاست فعالانه‌تری را در پیش گرفته و فشارهای کنترل شده‌ای را بر رژیم اسلامی اعمال می‌کنند. در این کارزار هر دو جناح درون رژیم اسلامی در صددند که ابتکار عمل را از دیگری ربوده و با عقب نشینی گام‌بگام و دادن امتیازات معین خود را زیر بار فشارهای خارجی برهانند.

اکنون که به انتخابات مجلس هفتم نزدیک می‌شویم هم محافظه‌کاران و هم اصلاح‌طلبان درون حکومت می‌کوشند تا با بکاربردن شگردهای مختلف توده‌های مردم

را به پای صندوق‌های رای بکشانند و با مشروع جلوه دادن حاکمیت سیاه خود نزد قدرتهای غربی بخشی از فشارهای خارجی را خنثی سازند، و در عرصه داخلی نیز با دست بازتری به سرکوب جنبش‌های انقلابی و مخالفین خود پردازند.

این روزها اگر از یک طرف روزنامه‌ها ی وابسته به جناح محافظه کار برای ترغیب مردم به شرکت در انتخابات از شورای نگهبان می خواهند که نظارت استصوابی را با انعطاف به اجرا درآورد اما از طرف دیگر ولی فقیه با بیان اینکه اگر مردم در این انتخابات شرکت نکنند مشروعیت نظام اسلامی زیر سؤال می رود، تلویحا اعلام می کند که در هر حال صندوق‌ها باید پر شوند. در همان حال جناح اصلاح طلب مردم را از این می ترسانند که اگر در انتخابات شرکت نکنند، محافظه کاران کرسی‌های مجلس و تمام نهادهای قدرت را در دستان خود قبضه می کنند.

در این میان صفوف اصلاح طلبان خارج از حکومت از جمهوری خواهان گرفته تا دیگران که استراتژی سیاسی آنها اصلاح جمهوری اسلامی از طریق مکانیسم انتخابات و صندوق‌های رای است با تشنت روبرو شده است. این بخش از اپوزیسیون بورژوازی ایران از آن بیم دارند که علیرغم هر استراتژی‌ای که داشته باشند، نتوانند برای شرکت در رقابتهای انتخاباتی از صافی نظارت استصوابی شورای نگهبان عبور کنند. این بخش از اصلاح طلبان اگر در گذشته برای به عقب راندن محافظه کاران عمدتا به توهم بخشهایی از مردم نسبت به برنامه‌ها و پروژه‌هایشان متکی بودند، اکنون که دیگر هیچ امیدی به پشتیبانی این مردم ندارند، به سیاست فعالانه تر قدرتهای غربی در قبال جمهوری اسلامی امید بسته اند. با اینهمه در این روزها خود اذعان دارند که فشارهای حساب شده غرب بر رژیم اسلامی در مقطع کنونی نمی تواند موانع سر راه شرکت آنها در این انتخابات را بردارد. این واقعیات در صفوف اصلاح طلبان بیرون از حاکمیت شکاف ایجاد کرده و بخشهایی از آنان را به موضع تحریم انتخابات کشانده است. اما این شکاف و چند دستگی به معنای ایجاد تغییر در استراتژی سیاسی آنها نیست ، اینان همچنان بر

استراتژی اصلاح جمهوری اسلامی از راه مسالمت‌آمیز و مقابله با "خطر" انقلاب تاکید می‌ورزند.

اما علیرغم همه اینها و علیرغم هر پیامدی که این نمایش انتخاباتی بر آرایش بورژوازی ایران و توازن قوای میان جناحهای درون حاکمیت داشته باشد واقعیت این است که رژیم جمهوری اسلامی هیچ انتخابی جز پذیرفتن اصلاحاتی در نظام سیاسی، قضایی و حقوقی خود در جهت پاسخگویی به نیازهای بورژوازی ایران و تطبیق دادن کامل خود با نیازهای سرمایه جهانی در پیش ندارد. اصلاحاتی که هیچ هدفی جز تحکیم سلطه سرمایه داران ایران بر کارگران، توده‌های مردم و جامعه ندارد. اکنون در شرایطی که هر دو جناح درون حاکمیت جمهوری اسلامی برای مشروع جلوه دادن حاکمیت سیاه خودبه شرکت و حضور مردم در این نمایش انتخاباتی نیاز دارند، در شرایطی که حتی اصلاح طلبان بیرون از حاکمیت برای اثبات حقانیت استراتژی سیاسی خودشان به مشروعیت نظام انتخاباتی این رژیم احتیاج دارند، طبقه کارگر و مردم آزادیخواه باید با نرفتن به پای صندوق‌های رای عدم مشروعیت این رژیم را به جهانیان اعلام کنند.

طبقه کارگر و مردمی که تشنه آزادی هستند در مقابل رژیم جمهوری اسلامی در شکل کنونی و یا اصلاح شده‌اش هیچ استراتژی‌ای جز سرنگونی آن ندارند. طبقه کارگر حتی برای تحقق خواسته‌های سیاسی و اقتصادی‌اش و خاتمه دادن به وضعیت فلاکت‌بار کنونی و دموکراتیزه کردن جامعه راهی جز مبارزه برای سرنگونی جمهوری رژیم اسلامی در پیش ندارد.

جریان سوسیالیستی و کارگری با متحد کردن و فشرده کردن صفوف خود در دل جنبش کارگری، در دل جنبش زنان، در دل جنبش جوانان، در دل جنبش انقلابی مردم کردستان و قرار دادن افق‌های بخش سوسیالیستی در مقابل این جنبش‌ها می‌تواند ماهیت اهداف بورژوازی ایران برای اصلاح رژیم اسلامی را افشا، و تلاش‌های آن برای به کنترل

در آوردن جنبش های انقلابی را عقیم بگذارد و راه سرنگونی جمهوری اسلامی را هموار کند.

از نظر طبقه کارگر و مردم آزادیخواه ایران رژیم که محصول سرکوب انقلاب توده های مردم است ، رژیم که هیچ اندیشه ای غیر از افکار پوسیده مذهبی را برسمیت نمیشناسد، رژیم که هر اعتراض و ندای آزادیخواهانه ای را با زندان و شکنجه و اعدام پاسخ می دهد، رژیم که با آزادی فعالیت سیاسی احزاب بیگانه است ، چنین رژیم نه خود و نه انتخاباتش مشروعیت ندارند.

حزب کمونیست ایران

دی ماه ۱۳۸۲ ژانویه ۲۰۰۴